

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na zkoumání pedagogicko-psychologických aspektů souvisejících se studiem matematiky v období dospívání. Obtížné období dospívání zahrnuje řadu vývojových úkolů, mezi které patří také volba vzdělávací dráhy a profesní kariéry. Ačkoliv škola představuje hned po rodině nejdůležitější sociální prostředí, vzdělání samotné není vždy v popředí zájmu dospívajících jedinců. Mladí lidé se také v tomto období rozhodují, zda vzdělávací dráha a pracovní kariéra zahrne studium a využití matematiky. Na to, jak jsou či mohou být žáci a studenti v matematice úspěšní, má vliv celá řada faktorů. V literatuře jsou jako významné uváděny zejména fyziologické determinanty, kognitivní schopnosti, motivace, socializační procesy a v neposlední řadě i vlivy genderu. V teoretické části práce jsou podrobně diskutovány právě tyto související faktory. Empirická část práce představuje zejména analýzu souvislostí mezi druhy motivací, sebehodnocením, generovými vlivy a výsledky studentů v matematice. Analýza ukazuje, že nejsilnější souvislost s dobrými výsledky studentů v matematice má vnitřní motivace a nejhorší výsledky v matematice vykazují studenti nemotivovaní. Nejsilnějším faktorem souvisejícím s motivací je oblíbenost matematiky a přesvědčení o její využitelnosti v praxi. Ukazuje se, že sebehodnocení studentů souvisí nejen s jejich výsledky v matematice, ale má vztah i k hodnocení studenta rodiči a učiteli. Dívky se v průměru vnímají jako horší matematicky než chlapci matematici. Chlapci, uvádějící větší počet genderových stereotypů, mají nejlepší výsledky v matematice a u dívek je tato souvislost právě opačná. Souvislosti mezi identickými genderovými vzory v matematice a výsledky v matematice jsou patrné spíše u dívek.

Klíčová slova: Matematika, adolescence, vzdělávání, motivace, stereotypy sebehodnocení, gender